

KAMARABULIK

Rendkívül szép környezetben méreteztek hat hektárra ifjúsági parkot Budapest legnagyobb kerületében, a tizenegyedikben. Szalóky Károlynak és stábjának a park megtervezésekor a sport és a család volt a kulcsszava. A lakótelepek betonrengetegéből sokféle sportprogrammal szeretnék kicsalogni a családokat a jó levegőre, a zöldövezetbe, hogy benépesüljön a park uszodája, kézi-, kosárlabda- és tenispályája. A sport olyannyira elsőséget élvez errefelé, hogy hazánk felszabadításának negyvenedik évfordulója alkalmából Tömegsport címmel fotópályázatot is hirdettek, amelynek célja, hogy a jelentkezők bemutassák a testnevelés, a sport szerepét a szabad idő kellemes eltöltésében.

A kamaraerdői sportparadicsom egyelőre még érlelődik, hiszen még éve sincs, hogy csendben megnyitotta kapuit. Egy biztos: a kellékek megvannak ahhoz, hogy a főváros ismert és népszerű ifjúsági centrumává nője ki magát. Ennek érdekében — az ifjúsági parkoktól szokatlan módon — Baráti Körhívta életre, amely tipplistákkal segíti a parkprogram dúsítását.

A KIP persze nem csupán a testmozgató műsor-szolgáltatás híve. Hiszen a pingpong és görkorcsolya suli mellett van rókavadász — (rádióiránymérő), morze- és modellező tanfolyam is. S beindult a japán harci játékok klubja, a számítógépes és a nyelvtanfolyamok sora is. Bízást remélhető, hogy a jófajta közművelődési és sportjellegű kamarabulik révén a KIP egycsapásra fogalommal válik majd a budapesti tinédzserek között.

(cs. t.)

Az esztergomi példa

Az Esztergomi Rock Klub (röviden: ERK) története szorosan kapcsolódik a „Stáció-story”-hoz, amely 1980 decemberében kezdődött; ekkor alakult a Stáció. Az alapítók — amatőr létükre — már tanulságokban bővelkedő múlttal rendelkeztek.

Első énekesük — Bakai Ferenc — egyszemélyes futurista irodalmi színpad oszlopos tagjaként működött. A színpad neve Stáció volt. Ezt a nevet vitte tovább az

együttes, melynek gitárosai egy helyi amatőr bandában hosszú ideig együtt zenéltek Varga Miklóssal, „István, a király” énekehangjával.

A Stáció progresszív irányvonal mellett kötelezte el magát. Ezen nem változtattak az elkerülhetetlen tagcserék sem. Fodor Sándor (ének, gitár), Petrács Attila (dob), Sturcz Attila (fuvola, ének), Tóth József (gitár), Tóth Tamás Béla (basszus) — ez a Stáció jelenlegi felál-

KATONATÓTÓ- MEGFEJTÉS

Az Igaz Szó júliusi számában megjelent Katonatótó (4. forduló) 13+1 találatos, helyes megfejtése: 2, 2, 1, 2, x, 2, 2, x, 1, x, 2, 1, 2, x.

Könyvtalványt nyertek:

Berecz István, Hegedűs János, Himberger György, Kerék Tibor, Nagy Lajos, Villand Lajos, Budapest — Bokor Zoltán, Galló Sándor, Baja — Dallos Tímea, Sopron — Markó János, Ercsi — Márkus Péter, Pilisszentkereszt — Méhesi Éva, Nagykomarás — Szikszai Zoltánné, Vác — Tanyi Tibor, Pilis — Zöld Ferenc, Tata.

(A 200.— Ft-os könyvtalványt postán küldjük ki.)

lása. Példaképeik a hetvenes évek legendás zenekarai, a Syrius, a Kex... a lemezen és rádióban ritkán hallható magyar underground.

Az 1981-es év helyi sikereiben gazdag fellépéseivel párhuzamosan, következetes munkával láttak hozzá a Stáció tagjai egy rock-klub megszervezéséhez. Az esztergomi művelődési központ bizalmat szavazott a tervnek.

A rockmozgalom hagyományainak megfelelően, laza keretek között működő, a spontán szerveződés lehetőségeit meghagyó-megengedő klubforma kialakítását tűzték ki célul az alapítók. A tagság létszáma sem állandó, van hogy 15-en vannak, van amikor 200-an.

A Stációnak, mint klubvezető házigazdának is meg kellett fizetnie a tanulópénzt. Először szinte lehetetlennek látszott a zenekarok külső és belső viszályainak bonyolult rendszerében eligazodni: ki kire, miért haragszik? Ki kinél, miért jobb?... Nap nap után kellett szembenézni mindenféle igaztalan állításokkal, és újra meg újra bizonyítani: közös ügyről van szó! Ma már biztos számíthat az FRK a Stáción kívüli is jó néhányv. az „ügyvéri” síkra szálló zenekarra. név szerint: a **Wesztergomra**, a **Instrument Worksa**, a **Hamletre**, valamint azokra a „tini” zenekarokra is, amelyek tagjai az FRK indulásakor gyerekeikkel, mint község jártak a klubba.

Z. J.

magazin

HÍR TURMIX

Stúdióban a Fonográf

Több éves szünet után 1984-ben új nagylemezt készített a Fonográf együttes. A felvétel az MHV törökbálinti stúdiójában készült, s az új nagylemez hamarosan megjelenik.

A DZSESSZ KRÉMJE

Amióta az MHV osztódással több márkára (Bravo, Pepita, Start, Favorit, Pepita International, Krém) szaporodott, alighanem a Krém márká produkciói nyertek meg leginkább az igényes lemezvásárlók tetszését. Mint a márkajelzés is utal rá, ez a kiadó (vezetője Benkő Sándor, az ismert dixieland-zenekar vezetője) a könnyűzenei felvételek közül a zenei csemegéket adja ki. Így például a Syrius 1972-es, „legendás” nagylemezét (Az ördög álarcsbálja), az Illés ma már szinte megszerzhetetlen kislemezeinek gyűjteményét, vagy az európai és világhírű dzsesszművészeink nagylemezeit. Az utóbbi 1–2 évben tovább bővült a márká profilja. Mind több fiatal dzsesszművész kapott lehetőséget, és a megjelent lemezek többsége megfelel a márkanév támasztotta elvárásoknak. Lapunkban nincs elég hely a lemezek szakszerű elemzésére, így csupán a dzsessz- és az igényes rockrajongók figyelmét szeretnénk felhívni öt olyan újabb kiadású lemeze, amelynek bármely gyűjteményben ott lehet a helye.

Tavaly jelent meg, de az csak az idei évben lett szájpropaganda segítségével beszédtema, (sajnos, a kiadott lemezek reklám és hírvetés nélkül, úgy szívesen ismeretlenek maradnak a szélesebb közönség előtt) az 1977-es **Ki mit tud?**-on feltűnt **Kaszakó** együttes, **Edenkert** című (első) nagylemeze. A László Attila (gitárok) és Csanyi Zoltán (billentyűsök) vezette öttagú formáció az amerikai, George Benson nevével fémjelvezhető dzsessz híveinek szerezhet kellemes meglepetést kifarított, kvalitásos, egyéni hangú játékaival.

Ugyancsak tavaly jelent meg, de még kevésbé vált ismertté a közép-európai dzsesszkultúra megteremtésén fáradozó **Binder kvintett** John Tchical-val készített első nagylemeze. Az akár szupergroupnak is felfogható formáció (tagjai: Dresch Mihály, Friedrich Károly, Binder Károly, Benkő Róbert, Baló István) felvételei a magyar rádióban készültek, s ez a lemez a sajátos hangvételű, népszerűen támaszkodó „magyar” dzsessz reprezentáns produkciója Szabados György felvételei mellett.

Szabados hosszú évek várakozása után végre ismét jelentkezhetett új, **Adyton** című lemezével, amely már címével is utal szerzőjének nemcsak zenei világára, hangulata, de művészi ars poeticájára is. A lemezt a dzsessz barátainak nem kell különösebben méltatni, az öt megismereni akaróknak pedig elég annyi, a kritika szerint nemcsak hazai, de világvizonylatban is maradandó értékű alkotást rögzítettek ezen a lemezen.

A kevésbé elvont, könnyebb, de nem a könnyű fajsúlyú zenék kedvelőinek ajánlható **Dés Mihály A fal mögött** és **Deseő Csaba Blue String** című nagylemeze. Mindkettőjük neve jól ismert a pop- és dzsesszéletben, s az is köztudomású, hogy hangszereik; a saxofon, illetve a hegedűk mesterei. Lemezeiken mindketten a hazai és külföldi zenészek legjobbainak műveiből válogattak, s a felvételek színvonal, hangszereleése sem marad el a várakozástól. Mindkettő alkotó exportképes lemezt készített, ahogy az előzőleg ismertett Krém felvételek is bizonyára öregbítenni fogják külföldön a magyar dzsessz jó hírét.